

مکتب روحانی مشاوره مسیحی

بیش از رستگاری

A Theology of Christian Counseling

More than Redemption

نویسنده: جی آدامز
مترجم: شاهرخ صفوی
ویرایش: فرح صفوی

پیشگفتار مترجم

شخصی که به مشاور مسیحی رجوع می کند در این کتاب "مقاضی" نامیده شده، و شخص مشاور نیز "مشاور" نامیده شده است. شاهرخ صفوی

فصل های کتاب

فصل اول:	نیاز مکتب روحانی در مشاوره مسیحی
فصل دوم:	مکتب روحانی و مشاوره
فصل سوم:	اصول کلام خدا - مشاوره و مکاشفه مخصوص
فصل چهارم:	اصول خدا - مشاوره مسیحی و اساس محیط انسان
فصل پنجم:	اصول خدا - نام خدا و مشاوره مسیحی
فصل ششم (بخش ۱):	اصول خدا - مشاوره مسیحی و دعا
فصل ششم (بخش ۲):	اصول خدا - مشاوره مسیحی و دعا
فصل هفتم:	اصول خدا - مشاوره مسیحی و اصل تثلیث
فصل هشتم (بخش ۱):	اصول انسان - مشاوره مسیحی و زندگی انسان
فصل هشتم (بخش ۲):	اصول انسان - مشاوره مسیحی و زندگی انسان
فصل نهم:	اصول انسان - مشاوره مسیحی و گناه انسان
فصل دهم:	اصول انسان - مشاوره مسیحی و عادت
فصل یازدهم:	اصول انسان - چگونه گناه بر افکار تاثیر می گذارد
فصل دوازدهم:	اصول رستگاری - بیش از رستگاری
فصل سیزدهم (بخش ۱):	اصول رستگاری - بخشش و مشاوره مسیحی
فصل سیزدهم (بخش ۲):	اصول رستگاری - بخشش و مشاوره مسیحی
فصل چهاردهم:	اصول پاکسازی - مشاوره مسیحی و زندگی نو
فصل پانزدهم:	اصول پاکسازی - مشاوره مسیحی و میوه روح القدس
فصل شانزدهم:	اصول پاکسازی - مشاوره مسیحی و ریشه کنی
فصل هفدهم:	اصول پاکسازی - مشاوره مسیحی و استقامت
فصل هجدهم:	اصول پاکسازی - مشاوره مسیحی و رنج
فصل نوزدهم:	اصول کلیسا - مشاوره مسیحی و کلیسا
فصل بیستم:	اصول کلیسا - مشاوره ایمانداران جدید
فصل بیست و یکم:	اصول کلیسا - مشاوره مسیحی و انضباط کلیسا
فصل بیست و دوم:	اصول کلیسا - مشاوره مسیحی و اعمال رحیم
فصل بیست و سوم:	اصول آینده - مشاوره مرگ و افراد در حال مردن
فصل بیست و چهارم:	اصول آینده - مشاوره مسیحی و قضاوت
فصل بیست و پنجم:	خلاصه مطالب

فصل بیست و چهارم

اصول آینده

مشاوره و قضاوت

عبرانیان ۹

۲۷: همان گونه که برای انسان یک بار مردن و پس از آن داوری مقرر است،

بطوری که در فصل قبل نشان داده شد، همه پس از مرگ داوری خواهند شد. کلمه “کینو” kino که در زبان فارسی معنی قضاوت را (داوری) دارد، تفکیک، جدا، و بر پا کردن را نیز دارد. مهم ترین کلمه مصرف شده در عهد قدیم، shaphat “شفت” می باشد که معنی برپا ساختن و بنا کردن دارد. در عهد قدیم موسی از خدا می پرسد “آیا داوری تمامی جهان عدالت را به جا خواهد آورد؟” (پیدایش ۱۸: ۲۵). در مجموع می توانیم بگوئیم که قضاوت در کتاب مقدس شامل تجزیه و تفکیک صحیحی است از آنچه فرق با هم دارند.

یوحنا ۳

۱۷: زیرا خدا پسر را به جهان فرستاد تا جهانیان را محکوم کند، بلکه فرستاد تا به واسطه او نجات یابند.

۱۸: هر که به او ایمان دارد محکوم نمی شود، اما هر که به او ایمان ندارد،

هم اکنون محکوم شده است،

زیرا به نام پسر یگانه خدا ایمان نیاورده است.

مسیحیانی هستند که معمولاً جوانب منفی کلمه “قضاوت” را مد نظر می گیرند که فرق بزرگی با مفهوم کلام دارد،

رومیان ۸

۱: پس اکنون برای آنان که در مسح عیسی هستند، دیگر هیچ محکومیتی نیست،

خدا مسیحیان را محکوم نمی کند. این حقیقتی است که نباید فراموش کرد. ولی حقیقت دیگری نیز هست که ما نیز قضاوت خواهیم شد.

رومیان ۱۴

۱۰: پس تو چرا برادر خود را محکوم می کنی؟

و تو چرا به برادر خود به دیده تحقیر می نگری؟

زیرا همه ما در برابر مسند داوری خدا حاضر خواهیم شد.

در خلاصه، قضاوت فرق گذاشتن است. بره ها را از بز ها سوا می کند، درجات مختلف پاداش و تنبیه را اجرا می کند، اشکال ها را رفع می کند، و نام خدای پدر، پسر، و روح القدس را همراه

فرزندانش به جلال می رساند. بعضی از جوانب قضاوت خدا منفی است، ولی بسیاری نیز مثبت می باشند. صحبت از زمان برداشت محصول است، که گندم سبز را از علف هرز جدا می سازد، ایمانداران حقیقی را از دورویان سوا می گرداند، و اعمال نیک را از اعمال مرده جدا می کند. این قضاوت خداست. تنبیه و پاداش را نیز خدای دانا، بر طبق اراده و کلامش توزیع خواهد کرد.

رومیان ۲

۶: «خدا به هر کس بر حسب اعمالش سزا خواهد داد».

۷: او به کسانی که پایداری در انجام اعمال نیکو،

در پی جلال و حرمت و بقایند،

حیات جاویدان خواهد بخشید؛

۸: اما بر خودخواهان و منکران حقیقت و شرارت پیشگان،

خشم و غضب خود را فرو خواهد ریخت

متی ۲۵

۳۲: و همه قومها در برابر او حاضر خواهند شد

و او همچون شبانی که گوسفند ها را از بزها جدا می کند،

مردمان را به دو گروه تقسیم خواهد کرد؛

۳۳: گوسفندان را در سمت راست

و بزها را در سمت چپ خود قرار خواهد داد.

۳۴: سپس به آنان که در سمت راست او هستند خواهد گفت:

بیائید، ای برکت یافتگان از پدر من،

و پادشاهی را به میراث یابید

که از آغاز جهان برای شما آماده شده بود.

۳۵: زیرا گرسنه بودم، به من خوراک دادید؛

تشنه بودم، به من آب دادید؛

غریب بودم، به من جا دادید

۳۶: عریان بودم، مرا پوشانیدید؛

مریض بودم، عیادت کردید؛

زندان بودم، به دیدارم آمدید.

۳۷: آنگاه پارسایان پاسخ خواهند داد: «سرور ما،

کی تو را گرسنه دیدیم و به تو خوراک دادیم،

تشنه دیدیم و به تو آب دادیم؟

۳۸: کی تو را غریب دیدیم و به تو جا دادیم

و یا عریان، و تو را پوشاندیم؟

۳۹: کی تو را مریض و یا در زندان دیدیم و به دیدارت آمدیم؟

۴۰: پادشاه در پاسخ خواهد گفت:

«آمین، به شما می گویم، آنچه برای یکی از کوچکترین برادران من کردید،

در واقع برای من کردید».

۴۱: آنگاه به آنان که در سمت چپ او هستند خواهد گفت:

ای ملعونان، از من دور شوید و به آتش جاودانی روید

که برای ابلیس و فرشتگان او آماده شده است،

افسیان ۲

۱۰: زیرا ساخته دست خدائیم،
و در مسیح عیسی آفریده شده ایم
تا کار های نیک انجام دهیم،
کارهایی که خدا از پیش مهیا کرد
که در آنها گام برداریم.

پولس و یعقوب هر دو نشان داده اند، که آن ایمان حقیقی که باعث نجات می شود، همیشه شخصیت و رفتاری را ایجاد می سازد که می توان آن را شناسائی کرد. ایمان بدون بکار بردن آن مرده است.

متی ۷

۱۶: آنها را از میوه هایشان خواهید شناخت.
آیا انگور را از بوته خار و انجیر را از علف هرز می چینند؟
۱۷: به همین سان،
هر درخت نیکو میوه نیکو می دهد، اما درخت بد میوه بد.
۱۸: درخت نیکو نمی تواند میوه بد بدهد،
و درخت بد نمی تواند میوه نیکو آورد.
۱۹: هر درختی که میوه خوب ندهد،
بریده و در آتش افکنده می شود.
۲۰: بنابراین،
انان را از میوه هایشان خواهید شناخت.

توجه داشته باشید، آنچه انسان انجام می دهد نیست که او را نجات می بخشد. وقتی قضاوت خدا فرا می رسد، درخت مورد قضاوت قبلاً تبدیل به درخت خوب شده (انسان ایمان آورده)، و به همین دلیل است که میوه خوب می آورد. آنچه انسان از خود بجای می گذارد است که او را درخت خوب، بره، و مسیحی می سازد.
پس از دوره قضاوت اولیه که در آن بره و بز از هم سوا شدند، دوره دوم قضاوت شامل کسانی می شود که خود را مسیحی می شمارند. در این مرحله نیز تنبیه و پاداش نسبت به مقدار گناه و میوه آورده توزیع می گردد و ایمانداران هستند که آن را انجام می رسانند،

اول قرننیا ۶

۲: آیا نمی دانید که مقدسین
دنیا را داوری خواهند کرد؟
پس شما که قرار است دنیا را داوری کنید،
چگونه قادر به قضاوت در باره مسائل بس کوچکتر نیستید؟
۳: آیا نمی دانید که ما فرشتگان را داوری خواهیم کرد؟
چه رسد به قضاوت در باره مسائل زندگی.

بر این حساب، خدا از ما خواسته که انضباط کلیسا را رعایت کنیم، میان ایماندارانی که اختلاف با هم دارند داور می‌کنیم، و نگذاریم مسیحیان به دادگاه‌های دنیا متوسل شوند. حال مشخص است آنچه پولس راجع به آینده می‌گوید چقدر به زندگی امروزه ما ربط دارد.

آیات بسیاری هست که راجع به پاداش صحبت می‌کنند. از جمله می‌توان (اول قرن‌تین ۱: ۴ - ۸؛ ۳: ۸؛ ۱۵: ۳۲، ۵۸؛ دوم قرن‌تین ۴: ۱۶؛ ۵: ۱۰؛ ۹: ۶ - ۸؛ غلاطیان ۶: ۵ - ۱۰؛ فیلیپیان ۱: ۱۰، ۲۶؛ ۲: ۱۶؛ کولسیان ۱: ۵؛ ۳: ۲۴؛ اول تسالونیکیان ۳: ۱۳؛ ۵: ۲۳؛ دوم تسالونیکیان ۱: ۷؛ اول تیموتائوس ۲: ۱۸؛ ۴: ۸؛ ۵: ۲۵؛ ۶: ۱۸، ۱۹؛ دوم تیموتائوس ۲: ۱۱؛ ۴: ۴، ۸، ۱۴، ۱۶، را نام برد.

البته نباید فراموش شود که این پاداش‌ها به خاطر آن نیست که لایق آن هستیم، بلکه بر حسب فیض خداوند می‌باشند. ما تنها، آنچه از ما انتظار می‌رود را می‌توانیم انجام رسانیم.

لوقا ۱۷

۱۰: پس، شما نیز

چون آنچه به شما فرمان داده شده است، به جای آوردید،

بگوئید: ”خدمتکارانی بی منت ایم

و تنها انجام وظیفه کرده ایم“»

کلمه archreios که به زبان فارسی ”بی منت“ ترجمه شده، معنی بی فایده و بی ثمر را نیز دارد. نتیجتاً، پاداش misthos (متی ۵: ۱۲) در زبان یونانی، به معنی پرداخت حقوق برای کار انجام شده می‌باشد، که در خصوص ایمانداران میوه روح القدس است (که نهایت ندارد). پرداخت پاداش کاملاً بر حساب فیض خدا است، و او دینی به ما ندارد. پولس می‌گوید،

دوم تیموتائوس ۴

۶: زیرا من، هم اکنون، همچون هدیه‌ای ریختنی، در حال ریخته شدنم و زمان رحلتم فرا رسیده است.

۷: جنگ نیکو را جنگیده‌ام،

مسابقه را به پایان رسانده

و ایمان را محفوظ داشته‌ام.

۸: اکنون تاج پارسائی برایم آماده است،

تاجی که خداوند، آن داور عادل، در آن روز به من عطا خواهد کرد

نه تنها به من،

بلکه به همه آنان که مشتاق ظهور او بوده اند.

به همین دلیل است که برگشت دوباره عیسی مسیح را با مراقبت و چالاکي انتظار می‌کشیم،

کولسیان ۳

۴: چون مسیح که زندگی شماست، ظهور کند،

آنگاه شما نیز همراه او به جلال ظاهر خواهید شد.

يعقوب ۵

۷: پس ای برادران،
تا آمدن خداوند صبر پیشه کنید.
بنگرید چگونه دهقان انتظار می کشد
تا زمین محصول پر ارزش خود را به بار آورد؛
چگونه صبر می کند تا بارانهای پائیزی و بهاری بر زمین ببارند.
۸: پس شما نیز صبور باشید و دل قوی دارید،
زیرا آمدن خداوند ما نزدیک است!

اول یوحنا ۳

۲: ای عزیزان، اینک فرزندان خدائیم،
ولی آنچه خواهیم بود هنوز آشکار نشده است.
اما می دانیم آنگاه که او ظهور کند،
مانند او خواهیم بود، چون او را چنانکه هست خواهیم دید.
۳: هر که چنین امیدی بر وی دارد،
خود را پاک می سازد، چنانکه او پاک است.

زمانی برگشت مسیح را با شادی و امید انتظار خواهیم داشت، که مشغول بکار او باشیم. اگر او را خدمت کنیم، نشاط نیز همراه ما خواهد بود. اما مسیحیانی نیز هستند که نگران آینده خود هستند. البته هنوز در مسیح رشد کافی نکرده اند، ولی نباید فراموش کرد که این نگرانی ها از خدا نیست و باید از میان برداشته شود.

اول یوحنا ۲

۲۸: پس حال، ای فرزندان، در او بمانید
تا آنگاه که او ظهور کند اطمینان داشته باشیم
و هنگام آمدنش از وی شرمند نشویم.

اینجا لازم است راجع به فرق بزرگی که میان پاداش/تنبیه انسانگرایان ("لیبرال") و کلام خدا هست صحبت کنم. اگر صحبت از آن نشود، رابطه مهمی که با مابقی کلام دارد آشکار نخواهد شد. این دو برداشت از همه لحاظ با هم فرق می کنند.

بگذارید یک نمونه از آن را بیان کنم. اسکینر Skinner می گوید، پاداش را باید فوراً پس از انجام کار داد تا آنچه خواسته شده دوباره انجام بگیرد. اسکینر آزمایشهایش را روی حیوانات انجام داد و آنچه بدست آورد را به انسان مربوط کرد. برداشت او نیز به این خاطر بود که انسان را نوعی حیوان می شمرد. روش او بگونه ای است که رفتار خواسته شده را با پاداش فوری تشویق می نماید، چون حیوان تحمل ندارد (سگ و گربه را نمی توان با اهداف دراز مدت تشویق کرد، خصوصاً وقتی پای مرگ به میان می آید!). اما بر اساس کلام خدا انسان موجود برتری از حیوان است. البته از لحاظی با هم برابرند (نفس می کشند، گوشت و سبزیجات می خورند، روی زمین راه می روند)، اما فرقی که دارند این است که در شباهت خدا آفریده شده اند. در باغ عدن قبل از گناه، هشدار و امید هائی که خدا به آدم داده بود نتایج دراز مدتی را در بر داشت. حتی امروزه آن که در گناه به سر می برد، مقاصد دراز مدتی را در زندگی دارد که او را تشویق می نماید.

اگر انسان را مانند حیوان تربیت نمائیم (اگر امکان داشته باشد)، نتیجه آن منجر به رفتار حیوانی خواهد شد. انسان می گوید، ”من می خواهم همه درد و رنج ها را از خود دور کنم و هر چه می توانم از زندگی لذت ببرم“. اهداف دراز مدت، جایشان را به رضایت فوری خواهند داد. اصول اخلاقی، خصوصاً اخلاق مسیحی که به بی نهایت رابطه دارد غیر ممکن خواهد شد. اما زمانی که صحبت از پاداش/ تنبیه کلام مقدس می شود، باید به عبرانیان ۱۱ رجوع کرد،

عبرانیان ۱۱

۲۴: به ایمان بود که موسی هنگامی که بزرگ شد،

نخواست پسر دختر فرعون خوانده شود.

۲۵: او آزار دیدن با قوم خدا را

بر لذت زودگذر گناه ترجیح داد.

۲۶: و رسوائی به خاطر مسیح را

با ارزشتر از گنجهای مصر شمرد،

زیرا از پیش به پاداش چشم دوخته بود.

ایمانی که در این آیات (و تمام فصل) می بینیم، نشان می دهد که ارضای فوری بی کفایت است. انگیزه بادوامی برای چیزی در این شرایط نیست. اما ایماندارانی که ایمان با استحکامی دارند، آینده بهتری را در نظر می گیرند. آنها روزشان را به خاطر لحظاتی خراب نمی کنند. ایمانداران مسافرانی هستند که مقصدشان خانه ابدیشان می باشد. ریشه آنها عمیقاً در آینده نهفته شده است. دنیای امروزه با تمام کیف و دردهایش، دیگر نفوذ عمده ای بر زندگیشان نخواهد داشت. دنیا خاصیت فیزیکی دارد به نام انتروپی، که می گوید با مرور زمان همه چیز از میان رفته و نهایتاً تبدیل به گاز خواهد شد (به دلیل لعنتی که از گناه برد). به این دلیل است که رضایت دائمی ندارد. مسیحیان این را می دانند (با باز شدن چشم دلشان)، و وعده های خدا را از دور مشاهده می کنند،

عبرانیان ۱۱

۱۲: این گونه، از یک تن، آن هم از کسی که تقریباً مرده بود،

نسلی کثیر همچون ستارگان آسمان، و بی شمار مانند شنهای کناره دریا، پدید آمد.

۱۳: اینان همه در ایمان در گذشتند،

در حالی که وعده ها را هنوز نیافته بودند،

بلکه فقط آنها را از دور دیده و خوشامد گفته بودند.

ایشان تصدیق کردند که بر زمین، بیگانه و غریبند.

۱۴: آنان که چنین سخن می گویند،

آشکارا نشان می دهند که در جستجوی وطنی هستند.

بهشت را خدا به ما داده، و هر قدر از گناه پاک شویم، به بهشت نزدیکتر می شویم و از مزایای آن بهرمند می شویم. دنیا پر از منجلاط شیطان شده و گرفتاری های زندگی روز به روز بیشتر می گردد. دنیا بسوی جهنم شیطان روی آورده است. باید بهشت خدا را از طریق نجات عیسی مسیح بدست آورند. صحبت از مذهب تازه ای نیست. مکتب جدید یا فرضیه انسانی نیست. صحبت از روح خدا است که موجود بهشتی است که جهنم را از میان بر می دارد. تاجر مسیحی می تواند بگوید،

”بله پول و مال زیادی را از دست دادم، ولی زندگی در این دنیا همین است. خدا فرزندان را نگاه می دارد.“

حال می بینیم که آینده باید برای مسیحیان روشن شده باشد. بدون آن، قسمت عمده ای از زندگی بی انصاف، آشفته و پوچ بنظر خواهد رسید. آنوقت امیدی برای یافتن جواب سؤالاتی که بنظر غیر ممکن می باشند بدست نخواهند آمد. ولی زمانی که اطمینان پیدا می کنیم که قضاوتی در کار خواهد بود که همه اشکال ها را از میان بر می دارد، همه چیز تغییر خواهد یافت. ایمانداران خواست خدا را در زمان حیاتشان، با بینش آینده بدست آورند. تنها در آن زمان است که هر چه درد و اندوه و بی انصافی وجود دارد، معنی پیدا می کند. قبلاً دیدیم چگونه پولس با درد روبرو شد،

دوم قرن تیان ۴

۱۶: پس دلسرد نمی شویم،

هر چند انسان ظاهری ما فرسوده می شود،

انسان باطنی روز به روز تازه تر می گردد.

۱۷: زیرا رنجهای جزئی و گذرای ما

جلالی ابدی برایمان به ارمغان می آورد

که با آن رنجا قیاس پذیر نیست

بعضی افراد می گویند دیدگاه دراز مدت، آینده را معلوم کرده و در نتیجه مسیحیان مسئولیتی نسبت به زندگی امروزه خود ندارند. اتفاقاً دیدگاه بهشتی منجر به دریافت حکمت و ابتکار در زندگی خواهد شد؛ اصل پاداش عیدی این را بوجود می آورد. باید پرسید، کدام ارزش بیشتری دارد، بهشت یا جهنم؟ به پولس نگاه کنید. او خوب جنگید، ایمانش را نگاه داشت، و مسابقه را به پایان رساند (برنده!). می گوید،

دوم تیموتاوس ۴

۷: جنگ نیکو را جنگیده ام،

مسابقه را به پایان رسانده و ایمان را محفوظ داشته ام.

۸: اکنون تاج پارسائی برایم آماده است،

تاجی که خداوند، آن داور عادل، در آن روز به من عطا خواهد کرد

نه تنها به من، بلکه به همه آنان که مشتاق ظهور او بوده اند.